

paa det Tidspunkt, da Resolutionen udstedes, idet der da ordentligvis haves det fornødne Udgangspunkt, for i paakommende Tilfælde at kunne udfinde Forsørgelseskommunen, selv om vedkommende maatte være aldeles forsvunden, og mere kan der ikke forlanges paa det i Lovbestemmelsen omhandlede Tidspunkt.

N. Andersen: Jeg skal selvfølgelig paa dette Tidspunkt af Dagen ikke komme ind paa nogen lang Omtale af det Lovforslag, vi have til Forhandling, men jeg har egentlig kun bedt om Ordet for at yde de ærede Forslagsstillere min Anerkendelse af, at de have bragt Forslaget frem, dog ikke just fordi jeg tror, at dette Forslag, hvis det blev til Lov, vilde afhjælpe de meget betydelige Mangler, som den hidtil gældende Lovgivning lider under derved, at den lægger store, og som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) udtalte, uudholdelige, næsten modbydelige Forpligtelser paa Kommuneraadene rundt omkring i Landet. Som Lovforslaget foreligger, tror jeg egentlig ikke, at disse Mangler vilde blive afhjulpne derved. Men naar jeg som Kommunemand yder Forslagsstillerne min Tak, er det, fordi de have haft Øje for, at der her er en Brist, der maa søges afhjulpne, fordi de have haft en god Vilje til at hjælpe Sogneraadene til Rette, saa at de kunne blive af med en Beskæftigelse, der er en af de ubehageligste af alle dem, der ere paalagte dem. Deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører, at der er intet af de mange Hverv, som man Aar efter Aar har dynget paa Kommuneraadene, der er saa ubehageligt og foranlediger saa meget Hovedbrud og saa utaaleligt Arbejde som alle disse Alimentations-sager. Jeg tror som sagt ikke, at Ulemperne ville blive afhjulpne ved Lovforslaget, men derpaa skal jeg ikke komme ind. Hovedgrunden, hvorfor jeg paa dette sene Tidspunkt gerne vilde have Ordet, er den, at jeg har ønsket at udtale et Par tilsluttende Ord til den Tanke, der kom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Jeg er fuldkommen klar paa, at han har udtalt, hvad man maa komme til, naar man skal gaa til en fornuftig Ordning af dette for Kommuneraadene, navnlig i Landkommunerne besværlige Arbejde. Det ærede Medlem har udtalt min Tanke ganske vist min dristigste Tanke, det indrømmer jeg, men da han nu har udtalt den, betænker jeg mig ikke et Øjeblik paa fuldt ud at tiltræde den, idet jeg er overbevist om, at hvorledes vi end lempe paa

Lovene af 1888 og 1892, komme vi til at paalægge Politiet, Retsbetjentene, at foretage Politiafhøring, saaledes som det her er bestemt, og der indrømmer jeg da, at et saadant Politiforhør til Oplysning om den paagældende Barnefaders og Barne-moders Forsørgelseskommuner ikke vil være tilstrækkelig effektivt, medmindre det konstateres af den paagældende Kommune, at det er rigtigt. Det var det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen), der udtalte dette, at en saadan Konstatering af Forsørgelsesstedet maa til, for at Forhøret kan blive effektivt. Uagtet jeg erkender dette, ser jeg godt, at det ikke fyldestgørende vil kunne afhjælpe Ulemperne, skønt det vil hjælpe noget. Nej, det eneste, der kan hjælpe, og hjælpe grundigt, er, at man tager hele denne Sags Behandling fra Kommuneraadene og lægger den paa Politiet. Jeg fortænkter selvfølgelig ikke den ærede Justitsminister i, at han ikke straks paa Forhaand vil gaa ind derpaa, men jeg haaber, at han, naar han faar Tid til at overveje Sagen, ikke vil stille sig modvillig til denne Ordning, og jeg har den Tillid til de ærede Forslagsstillere, der ved deres Lovforslag have villet opnaa Lettelse for Kommuneraadene, at de, hvis vi kunne komme ind paa den Ordning at lægge hele Sagen paa Politiet og Retsbetjentene, ikke ville modsætte sig en saa overordentlig stor Forbedring af deres Forslag, som i og for sig indeholder en rigtig Tanke. Mig staar det aldeles klart, at intet andet kan grundigt hjælpe til, at Kommuneraadene og da navnlig Sogneraadene, blive fritagne for det store Arbejde og saaledes faa nogen Lettelse, hvad jeg tror, at alle maa være enige om, at de baade kunne behøve og fortjene, efter at de med stor Taalmodighed uden at kny have paataget sig det ene Hverv efter det andet. Jeg skal ikke nævne disse Hverv. De, der kende til kommunale Sager, vide godt, hvorledes det ene efter det andet er paalagt Kommuneraadene, uden at der derfra har rejst sig nogen Stemme derimod. Det er al Ære værd. Jeg synes derfor, at man dog en Gang burde blive enig om at skaffe dem nogle Lettelser, der ville blive følte og paaskønnede, og vi kunne sikkert ikke finde paa noget, der vil være behageligere eller mere overraskende for Sogneraadene, end at befri dem for at have med Alimentations-sager at gøre og at overdrage dem til Politiet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds i, at det vil